

U 32/2024 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om förhandlingar om FN:s övergripande internationella konvention för att motverka användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen en promemoria om förhandlingar om FN:s övergripande internationella konvention för att motverka användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål

Helsingfors den 13 juni 2024

Justitieminister Leena Meri

Lagstiftningsråd Jussi Matikkala

**FÖRHANDLINGAR OM FN:S ÖVERGRIPANDE INTERNATIONELLA KONVENTION
FÖR ATT MOTVERKA ANVÄNDNINGEN AV INFORMATIONSS- OCH
KOMMUNIKATIONSTEKNIK FÖR BROTTSLIGA ÄNDAMÅL****1 Bakgrund och konventionens syfte**

Den tekniska utvecklingen har förändrat brottslighetens former och även globalt ökat antalet brott som riktas mot datanät och begås med hjälp av datanät, genom vilka individer och samhället kan orsakas vittgående och allvarliga skador. IT-brottslighet har mer uttalat än tidigare varit en gränsöverskridande brottslighet, vilket i hög grad försvårar utredningen av brotten. Staterna som utreder brotten blir även i allt högre grad tvungna att skaffa bevismaterial och andra uppgifter som behövs för brottsutredningen från andra stater. På grund av den utveckling som skett är det viktigt att säkerställa att brottsbekämpningen är effektiv på internationell nivå.

Missbruket av teknik för brottsliga ändamål har också länge varit på FN:s dagordning. I december 2010 antog FN:s generalförsamling resolutionen 65/230 där det framställdes en begäran om att FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt (*Commission on Crime Prevention and Criminal Justice, CCPCJ*) ska inrätta en mellanstatlig expertgrupp som är öppen för alla (Intergovernmental expert group, IEG) för genomförande av en omfattande studie av det problem som it-brottslighet utgör. År 2021 förmedlade IEG sina rekommendationer utifrån denna studie till CCPCJ, men man lyckades ändå inte nå enighet om behovet av ett nytt rättsligt instrument för cyberbrott. Av denna anledning inledde några medlemsstater parallella samtal med IEG om en ny konvention rörande it-brottslighet i kommittén för mänskliga rättigheter som lyder under FN:s generalförsamling. På grundval av dessa samtal godkände generalförsamlingen slutligen resolutionen 74/247 i december 2019, genom vilken en mellanstatlig ad hoc-kommitté som är öppen för alla inrättades, och den fick till uppgift att utarbeta en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål. Enligt kommitténs mandat ska den i detta arbete beakta befintliga globala och regionala rättsliga instrument samt IEG:s arbete.

Ad hoc-kommittén höll sitt konstituerande sammanträde i New York i maj 2021 och därefter har kommittén sammanträtt totalt åtta gånger under åren 2022–2024. Mellan dessa sessioner har helheten bearbetats även vid informella möten. Målet är att slutföra förhandlingarna om konventionen vid sessionen som inleds i New York i slutet av juli.

År 2022 gav Europeiska kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att förhandla om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål (COM(2022) 132 final). Ett ställningstagande till ärendet gavs genom E-skrivelse E 51/2022 rd. Rådet bemyndigade kommissionen att förhandla om konventionen för unionens räkning genom sitt beslut (EU) 2022/895.

2 Konventionens huvudsakliga innehåll

Kommittén har bearbetat utkastet till konventionen, som i den senaste versionen består av sammanlagt cirka 67 artiklar. Utkastet till konventionen innehåller allmänna bestämmelser, bestämmelser om kriminalisering, bestämmelser om straffrättsliga förfaranden, bestämmelser om internationellt samarbete, bestämmelser om teknisk hjälp och förebyggande, bestämmelser om genomförandet av konventionen samt konventionens slutbestämmelser.

Kapitel I i utkastet till konventionen innehåller allmänna bestämmelser som gäller konventionens syften, definitioner av de termer som används i konventionen, konventionens tillämpningsområde samt en allmän bestämmelse om behovet av att fullgöra skyldigheterna som gäller mänskliga rättigheter som binder medlemsstaterna i genomförandet av konventionen. Artikel 3 som gäller konventionens tillämpningsområde, men som ännu är öppen, ska enligt ordförandens senaste förslag omfatta förfaranden för brottsutredning, åtal och andra tvångsmedel, förebyggande av brott samt insamling av elektroniskt bevismaterial.

Kapitel II i utkastet till konventionen innehåller bestämmelser om kriminalisering. Enligt artikel 6 i kapitel II åläggs parterna att kriminalisera olagligt intrång i informations- eller kommunikationstekniksystem. Artikel 7 gäller kriminalisering av olaglig avlyssning och artikel 8 kriminalisering av olagligt ingripande i elektroniska uppgifter. Artikel 9 gäller kriminalisering av orsakande av störning i informations- eller kommunikationstekniksystem. Enligt artikel 10 åläggs parterna att kriminalisera uppsåtlig och olaglig anskaffning, produktion, försäljning, import, spridning eller annat tillgängliggörande av informations- och kommunikationsteknisk apparatur, lösenord, program eller motsvarande i syfte att begå en sådan brottslig gärning som avses i artiklarna 6–9. I artikel 11 föreskrivs om förfalskning som gäller informations- och kommunikationstekniska system och i artikel 12 om stöld och bedrägeri med anknytning till sådana system.

I artikel 13 i kapitel II åläggs parterna att kriminalisera brott relaterade till sexuellt utnyttjande av barn som sker på nätet samt spridning av webbmateriel relaterat till sexuellt utnyttjande av barn och annan relaterad verksamhet. I artikel 14 åläggs parterna att kriminalisera lockande av barn på nätet (så kallad grooming) i syfte att begå ett sexualbrott mot barnet. Artikel 15 gäller kriminalisering av spridning av intima bilder utan samtycke.

Artikel 16 i utkastet till konvention gäller tvätt av vinning av brott. Artikel 17 i utkastet är reserverat för brott relaterade till andra internationella konventioner, men det finns ännu inget textutkast om detta. Artikel 18 innehåller bestämmelser om juridiska personers ansvar och artikel 19 om delaktighet och försök. Artikel 20 innehåller en bestämmelse om preskriptionstider för brott. I artikel 21 föreskrivs om åtalsrätt, dömmande och påföljder.

Kapitel III i utkastet till konvention, där artikel 22 ingår, gäller behörighetsfrågor relaterade till de brottsdefinitioner som baserar sig på konventionen.

Kapitel IV i utkastet till konvention innehåller bestämmelser om straffprocessen och myndighetssamarbete. I artikel 23 om tillämpningsområdet för kapitel IV konstateras det att bestämmelserna om förfarandena i konventionen tillämpas förutom på de brottsdefinitioner som baserar sig på konventionen, även på andra brott som har begåtts genom utnyttjande av datanät och it-teknik. Som motvikt till detta omfattande tillämpningsområde har man i förhandlingarna framfört ett behov av en stark skyddsklausul för de mänskliga och grundläggande rättigheterna. I enlighet med skyddsklausulen enligt artikel 24 som ingår i ordförandens förslag förutsätts det dessutom av konventionsstaterna att behovet av att respektera de mänskliga rättigheterna och proportionalitetsprincipen ska beaktas i genomförandet av bestämmelserna om förfarandena.

Artikel 25 i kapitel IV i utkastet till konvention innehåller bestämmelser om påskyndat bevarande av den digitala information som sparats. Enligt den ska parterna säkerställa att deras myndigheter genom lagar eller andra administrativa föreskrifter har en fastställd rätt att utfärda bestämmelser om förvaring av informationen i fråga. Artikel 26 innehåller en motsvarande bestämmelse om förvaring av trafikinformation och skyldigheten att dela informationen med myndigheterna. Artikel 27 innehåller bestämmelser om en utlämnandeorder, enligt vilken parterna genom lagstiftning eller på andra sätt ska säkerställa att en enskild person kan åläggas att lämna ut digitala uppgifter som denne har i sin besittning eller en tjänsteleverantör, som tillhandahåller sina tjänster i landet i fråga, åläggas att lämna ut digitala uppgifter om de ifrågavarande tjänsterna till myndigheterna. Artikel 28 innehåller bestämmelser om parternas skyldighet att reglera om myndigheternas rätt att utföra genomsökning och beslag av informationssystem och de elektroniska uppgifter som finns i dem.

Artiklarna 29 och 30 i utkastet innehåller bestämmelser om utlämnande av trafik- och innehållsuppgifter i realtid. Genom artikel 29 avses parterna bli ålagda att genom lag reglera att myndigheterna genom tekniska åtgärder kan samla in trafikuppgifter i realtid och att tjänsteleverantörer kan åläggas att samla in dessa uppgifter eller samarbeta i syfte att samla in uppgifterna i fråga. Enligt förslaget innehåller artikel 30 motsvarande bestämmelser om utlämnande av innehållsuppgifter i realtid. Med stöd av artikel 23 får parterna även begränsa tillämpningen av artiklarna 29 och 30 till att endast gälla en snävare brottsgrupp genom förbehåll som görs när konventionen godkänns.

Enligt utkastet till konvention gäller artikel 31 i kapitel IV förverkande av vinning av brott, artikel 32 inrättande av ett straffregister, artikel 33 vittnesskydd samt artikel 34 hjälp till och skydd av offer.

Kapitel V i utkastet till konvention gäller internationellt samarbete. Artikel 35 i detta kapitel föreslås reglera allmänna principer för internationellt samarbete, artikel 36 dataskydd, artikel 37 utlämnande, artikel 38 överföring av dömda, artikel 39 överföring av förfaranden, artikel 40 principer om ömsesidig rättshjälp och artikel 41 inrättande av kontaktpunkter som verkar dygnet runt. Med stöd av artikel 42 ska parterna kunna be en annan parts myndigheter vidta åtgärder för att bevara information i enlighet med artikel 25 i de fall där den begärande parten även avser lämna en begäran om rättshjälp för utlämnande av informationen i fråga. Artikel 43 gäller när det framgår att det är fråga om information inom en tredje parts område i situationer som omfattas av artikel 42, varvid parten som informationen har begärts av utan dröjsmål ska lämna ut tillräcklig information för att identifiera tjänsteleverantören i fråga.

Enligt artikel 44 i utkastet till konvention kan en part begära rättshjälp av en annan part i fråga om sparad digital information. Artikel 45 gäller rättshjälp i fråga om trafikuppgifter i realtid och artikel 46 innehåller motsvarande bestämmelser om rättshjälp i fråga om innehållsuppgifter. I enlighet med artiklarna 45 och 46 ges rättshjälp inom ramen för den nationella lagstiftningen.

Artikel 47 innehåller bestämmelser om myndighetssamarbete. Enligt den ska parterna samarbeta för att effektivisera bekämpningen av de brott som avses i konventionen inom ramen för den nationella lagstiftningen och sina administrativa föreskrifter. Enligt artikel 48 ska parterna även överväga införande av samarbetsarrangemang i fråga om gemensamma utredningsgrupper. Artikel 49 innehåller bestämmelser om inrättande av nationella mekanismer rörande konfiskering. Artiklarna 50–52 gäller internationellt samarbete i fråga om förverkandepåföljder.

Kapitel VI i utkastet till konvention innehåller bestämmelser om åtgärder som staterna ska vidta för att förebygga it-brottslighet. Kapitel VII innehåller bestämmelser om den tekniska hjälpen och informationsutbytet mellan parterna.

Kapitel VII innehåller två artiklar om genomförandet av konventionen. I artikel 57 föreskrivs om införande av ett partsmöte, vars uppgift ska vara att förbättra konventionsstaternas kapacitet och samarbete för att uppnå målen med konventionen. Genom artikel 58 inrättas ett sekretariat för att utföra behövliga tjänster för partsmötet.

Kapitel IX i utkastet till konvention innehåller sedvanliga slutbestämmelser om konventionens undertecknande, ikraftträdande och ändring av konventionen. Enligt artikel 59 i detta kapitel ska konventionsstaterna genomföra alla lagstiftningsmässiga och övriga behövliga åtgärder för nationellt ikraftsättande av skyldigheterna enligt konventionen. Enligt samma artikel kan parterna även utfärda striktare bestämmelser än konventionen när det gäller bekämpning av brott som konventionen omfattar. Enligt artikel 61 kan parterna därefter fortsättningsvis även tillämpa eventuella bilaterala avtal trots att de har förbundit sig till konventionen. Enligt artikel 61 kan konventionen i fortsättningen även kompletteras genom protokoll som eventuellt förhandlas fram.

3 Konventionens rättsliga grund

Konventionen förhandlas fram på unionens vägnar enligt ett förfarande enligt artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). I rådets beslut, genom vilket kommissionen bemyndigades att förhandla om konventionen på unionens vägnar, anges artikel 82.1 och 82.2 samt 83.1 i EUF-fördraget som materiell rättslig grund, som gäller rättsligt samarbete på det straffrättsliga området och som i ljuset av nuvarande uppgifter även kommer i fråga som rättslig grund för rådets beslut om undertecknande och upprättande. Då fattar rådet beslut om att underteckna och ingå avtal på unionens vägnar med kvalificerad majoritet enligt artikel 218.8 i EUF-fördraget. Rådets beslut om undertecknande av konventionen kräver inte samråd med eller godkännande av Europaparlamentet. Rådets beslut om upprättande av konventionen kräver dock parlamentets godkännande enligt artikel 218.6 a i EUF-fördraget. Parlamentet informeras om saken i alla skeden av förfarandet enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget.

Statsrådet anser att de föreslagna rättsliga grunderna är lämpliga.

4 Konventionens konsekvenser

Konventionen som förhandlas fram avses komplettera det befintliga nätverket av internationella konventioner för en allt effektivare bekämpning av internationell it-brottslighet. Den för närvarande viktigaste internationella konventionen inom detta område är Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet som slöts i Budapest den 23 november 2001 (den så kallade Budapestkonventionen, FördrS 59–60/2007) och dess tilläggsprotokoll. Den aktuella konventionen följer i hög grad Budapestkonventionens modell, men den ska förhandlas inom FN:s kontext och kan potentiellt bli en geografiskt mer omfattande konvention.

Konsekvenserna av konventionen kan dock bedömas slutgiltigt först när den slutliga konventionstexten har godkänts.

De ekonomiska konsekvenserna för Finland av de lagstiftningsändringar som en eventuell konvention förutsätter kommer att bedömas i samband med beredningen av lagstiftningen och

de relaterade effekterna på anslagen behandlas på normalt sätt inom beredningen av planen för de offentliga finanserna och budgeten.

5 Konventionens förhållande till den finska lagstiftningen

Enligt statsrådets preliminära bedömning kommer konventionen att innehålla bestämmelser som både omfattas av EU:s och av medlemsstaternas behörighet. Den slutliga bedömningen av hur befogenheterna fördelar sig kan göras först när förhandlingarna har avslutats och konventionstexten är färdig i sin helhet.

Konventionens förhållande till finsk lagstiftning och särskilt eventuella ändringsbehov utreds närmare i ett senare skede. Redan nu kan man dock konstatera att konventionen kommer att innehålla många bestämmelser inom lagstiftningsområdet samt bestämmelser som gäller individers grundläggande rättigheter. Betydelsefulla inom den nationella lagstiftningen är åtminstone strafflagen (39/1889), förundersökningslagen (805/2011), tvångsmedelslagen (806/2011), lagen om utlämning för brott (456/1970) samt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994). I fråga om utlämnande av brottslingar är även bilaterala avtal mellan Finland och andra stater av betydelse.

Det viktigaste internationella instrumentet som gäller bekämpning av it-brottslighet är Budapestkonventionen och dess andra tilläggsprotokoll som gäller utökat samarbete och utlämnande av elektroniska bevis mellan parterna. Konventionen är även öppen för stater utanför EU och hittills har 72 stater, inklusive Finland, anslutit sig.

Av de frågor som behandlats i konventionsförhandlingarna behandlas många också genom gällande EU-rättsakter. Detta gäller särskilt om direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi 2011/93/EU, direktivet om angrepp mot informationssystem 2013/40/EU samt direktivet om bekämpande av bedrägeri och förfälskning som rör andra betalningsmedel än kontanter (EU) 2019/713. I EU:s andra rättsakter ingår gemensamma bestämmelser för bekämpning av brott då användning av informationssystem kan ge möjlighet till dem, inklusive terrorism, människohandel, olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel, penningtvätt, korruption och organiserad brottslighet.

De bestämmelser som ska förhandlas anknyter även till samarbetet kring straffrättsliga förfaranden. EU:s nuvarande lagstiftningsram omfattar rättsakter om brottsbekämpande och rättsliga myndigheters samarbete i brottmål, vilka inkluderar direktiv 2014/41/EU om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området, konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater, förordningen om Eurojust (EU) 2018/1727, förordningen om Europol (EU) 2016/794, förordningen om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EPPO) (EU) 2017/1939, rådets rambeslut om gemensamma utredningsgrupper 2002/465/RIF samt rådets rambeslut om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden 2009/948/RIF.

Betydelse med avseende på utkastet till konvention har dessutom rådets förordning (EU) 2023/1543 om europeiska utlämnandeorder och europeiska bevarandeorder för elektroniska bevis i straffrättsliga förfaranden och för verkställighet av fängelsestraff eller annan frihetsberövande åtgärd till följd av straffrättsliga förfaranden som antogs i juli 2023 (så kallad E-evidence). Europeiska unionen har även slutit bilaterala avtal om straffrättsligt samarbete med tredjeländer, såsom avtalen om ömsesidig rättslig hjälp mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater samt mellan Europeiska unionen och Japan.

Dessutom har unionen antagit ett flertal direktiv, genom vilka de processuella rättigheterna fastställs för misstänkta och åtalade. Rätten till skydd av personuppgifter är en grundläggande rättighet som fastställs i artikel 16 i EUF-fördraget och i artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Vid behandling av personuppgifter ska förordningen (EU) 2016/679 (den allmänna dataskyddsförordningen) och direktivet (EU) 2016/680 (dataskyddsdirektivet) iakttas. I artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna säkerställs även vars och ens grundläggande rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer. När uppgifter rörande elektronisk kommunikation behandlas ska direktivet 2002/58/EG (direktivet om integritet och elektronisk kommunikation) iakttas.

6 Ålands behörighet

Enligt 27 § 22 punkten i Ålands självstyrelselag (1144/1991) omfattar rikets lagstiftningsbehörighet ärenden som gäller straffrätt med undantag för 18 § 25 punkten. Det nämnda undantaget gäller beläggande med straff och storleken av straffet inom rättsområden som hör till landskapets lagstiftningsbehörighet. Enligt 27 § 23 punkten i självstyrelselagen omfattar rikets lagstiftningsbehörighet dessutom ärenden som gäller rättskipning med beaktande av vad som stadgas i 25 och 26 §; förundersökning, verkställighet av domar och straff samt utlämning för brott. Lagens 25 § handlar om förvaltningsrättsskipning som anknyter till beslut som fattas av landskapsregeringen och myndigheter under den och lagens 26 § handlar om inrättande av en förvaltningsdomstol i landskapet.

Innehållet i den konvention som förhandlas fram omfattas enligt ovan sagda av rikets lagstiftningsbehörighet. Fördelningen av lagstiftningsmakten ska bedömas noggrannare när det slutliga innehållet i konventionen har preciserats.

7 Behandling av konventionen i Europeiska unionens organ och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Kommissionen har fått förhandlingsmandat genom rådets beslut (EU) 2022/895. Som särskild kommitté enligt artikel 218.4 i EUF-fördraget fungerar rådets COPEN-arbetsgrupp, som kommissionen har hört regelbundet under förhandlingarna. Förhandlingsmandaten som kommissionen har fått och de ståndpunkter som preciserats i COPEN-arbetsgruppen motsvarar även statsrådets ståndpunkt.

Ursprungligen förhöll sig EU-medlemsstaterna återhållsamma till att inleda konventionsförhandlingar, eftersom de ansåg att Budapestkonventionen och dess tilläggsprotokoll redan innehåller omfattande bestämmelser inom detta område, och att konventionen har uppnått statusen som en global standard. Vartefter förhandlingarna framskridit har flera medlemsstater börjat anse det vara viktigt att åstadkomma en ny konvention, dock med betoning på att den nya konventionen inte får stå i strid med tidigare konventioner i denna fråga, särskilt Budapestkonventionen.

8 Nationell behandling av konventionen

Justitieministeriet har deltagit i konventionsförhandlingarna samt i EU:s åsiktsformulering om dessa.

Lagutskottet förenade sig med statsrådets ståndpunkt i E-skrivelse 51/2022 rd och gav utlåtande LaUU 15/2022 rd med anledning av denna. I sitt utlåtande betonade utskottet att innehållet i konventionen ska bedömas mycket noggrant under förhandlingarna med avseende på EU:s befogenheter. I fråga om innehållet i konventionen som ska förhandlas fram hänvisade utskottet

till sin ståndpunkt i förhandlingen om Budapestkonventionen, enligt vilken det ansågs viktigt att de processuella åtgärderna rörande bevarande eller anskaffning av elektroniskt bevismaterial genomförs enligt en modell som baserar sig på samarbete mellan parternas behöriga myndigheter. Samtidigt betonade utskottet att en sådan del av regleringen inte kan bedömas separat, utan bestämmelserna i den konvention som bereds måste beaktas som helhet. Detta gäller till exempel bestämmelserna i konventionen som anknyter till de grundläggande och mänskliga rättigheterna och dataskydd samt de grunder för vägran i anknytning till samarbetet som avses bli tillfogade ett eventuellt anmälningsförfarande. Utskottet ansåg det även vara viktigt att en tillsynsmekanism skapas inom konventionen som övervakar en korrekt tillämpning av den. Förvaltningsutskottet gav ett ställningstagande, enligt vilket det förenade sig med statsrådets ståndpunkt.

9 Undertecknande, temporär tillämpning och ikraftträdande av konventionen

I och med att förhandlingarna ännu pågår saknas det information om tidpunkten för undertecknandet.

I utkastet till konvention ingår inga bestämmelser om temporär tillämpning av den.

Enligt ikraftträdandebestämmelsen i utkastet till konvention träder konventionen i kraft 90 dagar från det datum då 40 parter har förbundit sig till den. För en sådan stat som deponerar sitt anslutningsinstrument efter att konventionen har trätt i kraft träder konventionen i kraft på den trettionde dagen efter att åtagandeinstrumentet har deponerats.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet anser det vara motiverat att Europeiska unionen deltar i konventionsförhandlingarna. Konventionen kommer att gälla sådant som det redan i stor utsträckning finns EU-lagstiftning om enligt ovan sagda.

EU:s förhandlingsmål har i enlighet med det mandat unionen fått av sina medlemsstater varit att säkerställa att den konvention som förhandlas fram fungerar som ett effektivt instrument för de brottsbekämpande och rättsliga myndigheterna inom det straffrättsliga området i den världsomfattande bekämpningen av cyberbrottslighet och att den ger mervärde för det internationella samarbetet rörande dessa brott. I förhandlingarna har man dessutom så bra som möjligt försökt beakta även befintliga instrument för internationellt och regionalt straffrättsligt samarbete, såsom Budapestkonventionen och dess tilläggsprotokoll, samt i fråga om modellen för myndighetssamarbete bland annat även FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet (UNTOC) och FN:s konvention mot korruption (UNCAC). Statsrådet anser att dessa mål har uppnåtts.

Det är viktigt att bestämmelserna i den konvention som förhandlas fram motsvarar EU:s och medlemsstaternas rätt i fråga om de grundläggande och mänskliga rättigheterna, inklusive de grundläggande fri- och rättigheterna och de allmänna principerna inom EU:s rätt sådana de har fastställts i Europeiska unionens fördrag och stadgan om de grundläggande rättigheterna. Bestämmelserna i konventionen ska även till övriga delar så långt som möjligt motsvara EU:s andra relevanta interna bestämmelser, såsom dataskyddslagstiftningen. Statsrådet anser att dessa mål fortfarande är relevanta i konventionsförhandlingarna och att de även ska beaktas i slutskedet av förhandlingarna.

Statsrådet anser att man i förhandlingarna ska fortsätta sträva efter en så vittgående enhetlighet som möjligt mellan de befintliga internationella bestämmelserna och bestämmelserna om kriminalisering och straffrättsligt samarbete i enlighet med EU:s gemensamma ståndpunkt.